

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Rusko-poljska sprava.

Gotovo je rusko-poljski spor jeden najžalostnejših pojavov za slovanstvo. Ravno ta spor je v mnogih ozirih škodoval slovanstvu in zaviral spoznavanje Slovanov med seboj. Poljaki neso hoteli vedeti, da so slovenski Rusi njih bratje po rodu in krvi, temveč skušali so dokazati, da Rusi celo Slovani neso, ampak razna zmes v Evropo priklativših se azijskih narodnostij.

Rusi pa tudi neso videli v Poljaki naroda slovanskega plemena, ker so ti katoliki, ne pa pravoslavni. Do poslednjega časa mnogim Rusom, da ne rečem mnogim, ampak skoraj vsem, ni bil noben pravi Slovan, kdor ni bil pravoslavne vere.

Poleg tega verskega razločka so pa še zgodovinski uzroki poostrovali ta spor, ali mu bili pravi povod. Poljaki neso mogli pozabiti, da so bili nekdanj mogočna samostojna država, katera je zapovedovala ne le Poljakom, ampak tudi velikemu delu ruskega naroda. V svojej domišljiji so še vedno upali obnoviti to staro poljsko slavo, zato jim nobena koncesija od strani Rusije ni zadostovala. Aleksander I. dal je Poljskeji tako avtonomijo, kakršne še v našej monarhiji niti Ogri nima. Po vse to Poljakom ni zadostovalo, zahtevali so, da se mora k tej avtonomiji

nomnej Poljski pridružiti še ves zapadni kraj Rusije. Tega jim pa Rusija ni mogla izpolniti, ker v teh krajih je večina prebivalstva ruske narodnosti in pravoslavne vere, le nekaj plemenitašev je poljskih. Zaradi teh pa Rusija vendar ni mogla izdati svojih bratov po narodnosti in veri Poljakom; saj je ravno zaradi teh silila, da se razdeli Poljska, da jih Poljaki ne bodo sili v katoličanstvo. Poljaki neso imeli prave previdnosti in spuntali so se 1830. leta proti Rusiji, ker jim Rusija ni hotela dati tega kraja, ki je, po njih mnenji, po zgodovinskem pravu njim pripadal, kot del nekdanje slavne poljske države.

Posledica tega je bila, da je Poljska izgubila svojo avtonomijo, in postala ruska provincija, kakor vsaka druga brez vseh posebnih prav. Mnogo Poljakov bilo je usmrtenih, mnogo pregnanih v Sibirijo.

Še jedenkrat je Rusija ponudila spravo Poljakom. To je bilo kmalu po nastopu Aleksandra II., ko se je zopet začelo gibati na Poljskem. Ta car jim je tudi ponudil obširno avtonomijo, a Poljaki so odgovorili na to ponudbo z ustajo. Ruske čete so ustajo zadušile in iz Poljske je postala navadna ruska gubernija. Poljski kolovodje so pa bili pregnani v Sibirijo, ali so pa morali zapustiti svojo domovino. S tistega časa se neso več delali poskusi doseči spravo, le sem ter tja so se po časopisih oglašili posamični glasovi, pa so zopet utihnili.

Preteklo je čez dvajset let in v tem času se v življenji narodov tudi nekaj premenilo. Tedanji rod se je že večidel umaknil z javnega delovanja in nastopil je nov zarod z novimi nazori. Tudi Poljaki so premenili svoje mišljenje; res se še slišijo po poljskih listih sovražni glasovi Rusiji, vendar število onih, ki bi se z orožjem upali privojevati nekdanjo poljsko samostojnost, se vedno krči. Ko vidijo, kako hitro raste moč Rusije, so se prepričali, da s svojimi silami nič ne opravijo, temveč da bi si nakopali na glavo še večje zlo. Zato pa Poljaki neso nehali ljubiti svoje narodnosti in svoje domovine, a ljubijo jo bolj mirno in jej skušajo drugače koristiti.

Do poslednjega časa so gojili nado, da se bode kaka zapadna država zanje potegnila, poslednja leta so pričakovali rešitev Poljske od nasprotja Rusije na jednej ter Nemčije in Avstrije na drugej strani. Najnovejši dogodki so jim pa podrli tudi to upanje.

A nadejamo se, da ta britka skušnja Poljakov ne bode ostala brez plodů. Tudi pri njih se bode s časom rodilo prepričanje, da se Slovan mora samo na Slovana zanašati, in ko prešine to prepričanje vse Poljake, narejen bode velik korak k spravi Rusov in Poljakov. In kakor kažejo razni pojavi, se to prepričanje vedno bolj prijemlje Poljakov. Kar je umnejših, tudi že poslednja leta neso pričakovali pomoči od zunaj, zlasti od strani Nemčije ne. Bili so prepričani, da Nemčija, ko bi se spustila v vojsko z Rusijo, kar pa ni verjetno, bi le na to gledala, da si prisvoji več poljskega ozemlja. Kako se pa Poljakom godi na Pruskem, je le predobro znano, da bi mogli žetati, priti pod Nemčijo.

Kaj pa mislijo Rusi o spravi s Poljaki? Ali so jo pripravljene vsprejeti? V tem oziru je v Rusiji več strank, ki različno sodijo o tem. Moskovski panslavisti, katerih vodji sta Aksakov in Katkov, nečejo nič vedeti o takej spravi, a hočejo, da se s silo porusijo Poljaki. In ta stranka imela je nekaj časa veliko veljave v Rusiji, glavni nje organ „Moskovskija Vjedomosti“ bile so najbolj razširjen časopis. Temu uplivu se je zahvaliti, da je Apuhtin postal šolski nadzornik v Poljskeji, kar je prouzročilo znane škandale na vseučilišči v Varšavi. A upliv te stranke začenja padati, zlasti pri dvoru, kjer je bil nedavno Katkov še jeden najpriljubljenejših ljudi. Dela jej pa tudi opozicijo rusko javno mnenje, ki se je že tudi naveličalo raznih reakcionarnih načel, ki jih pridiguje ta stranka. Nedavno smo čuli, da je državni senat zavrgel razne predloge, ki jih je usiljevala ta stranka, nič ni pomagalo, če tudi ima ministra Tolstega na svojej strani.

Druge stranke v Rusiji se pa zlasti poslednji čas nagibajo k spravljivosti. Vedno bolj prodira prepričanje, da ne kaže porusovati Poljakov, še manj pa usiljevati jim pravoslavje. Rusija se ne da vladati po jednej šabloni, a treba je zadovoljiti vse njene narodnosti, jedino to bode povečalo njeno moč in veličje. Mnogi listi, celo glasilo Petrogradskih slovanofilov, priporočajo spravo s Poljaki. Časniki, ki so z vlado v zvezi, pa tudi več ne zagovarjajo porusenja, kakor nekdanj, a trdijo, da Rusija tega nikakor ne namerava. Vlada je pa že tudi sama naredila korak, in sicer jako važen, k sporazumljenju s Poljaki. Sporazumela se je z Vatikanom

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XIII. Poglavje.

Vanjuha Perstenj in njegovi tovariši.

(Dalje.)

— Lej, kaj si se izmislil? Kakih sorodnikov?

— Ko so mi ubili opričniki očeta in mater, sestre in brate, dolgočasil sem se na svetu; mislil sem: iti hočem k dobrim ljudem; nakrmili in napojili me bodo in bodo meni bratje in očetje! V krčmi dobil sem tega fanta in poprosil sem ga, da naj me vzame seboj.

— Ti si vrl fante! — rekli so razbojniki, — sedi k nam, tu imaš kruh in sol, in mi bomo bratje tvoji!

— A kaj pa ta stoji in poveša nos, kakor bi ga bili kje pognali z dolgim nosom? Kaj je tako jokaj, da so mu otekla ustna? Od kod si ti?

Izpod Kolomne, — odgovoril je, leno obračajoč

jezik, krepek mlad fante, z otožnim obrazom stoječ za drugimi.

— Kaj, ali so tudi tebe razžalili opričniki?

— Nevesto so mi odpeljali, — odgovoril je fant posiljeno in zategujoč.

— Povej no, kako je bilo?

— Kaj hočem praviti! Prišli so in odpeljali so jo.

— Nu, kaj pa potem?

— Kaj potem? Potem ni bilo ničesar.

— Zakaj pa jim nesi iztrgal neveste?

— Kje sem jo jim hotel vzeti? Kar prišli so in odpeljali so jo.

— In ti si mirno gledal in zeval?

— Ne, potem, ko so že pobrali pete, sem se tako razjezil, da Bog varuj!

Razbojniki so se zopet zahohotali.

— Zdi se mi, fante, da je tebe težko ogibati! Fante je naredil neumen obraz in nič ni odgovoril.

— Oj ti, fante! — rekel je nek razbojnik, — če so ti vzeli nevesto, zato se ti ni treba kisati; pa poišči drugo!

Fant ga je gledal in zeval, pa niti besede ni odgovoril.

Njegov obraz je dopal razbojnikom.

— Ali ne slišiš, da govoré s teboj, — rekel je jeden in sunil ga je.

Fant je molčal.

Razbojnik ga je še silnejše sunil.

Fant ga je pogledal tako neumno, da so se mu zopet vse zahohotali.

Nekaj mož je stopilo k njemu in začela ga je suvati,

Fant ni vedel, ali bi se jezil ali ne; pa jeden sunljej, ki je bil silnejši, kakor drugi, zdramil ga je iz njegove zaspane hladnokrvnosti.

— Nehajte me pahati! — rekel je: — sem mari vreča moke, da bi se vam pustil? Nehajte, da se ne razjezim.

Razbojniki so se strašno zasmejali.

Fant se je v istini hotel razjeziti, pa lenoba in prirojena zaspanost sti premagali njegovo jezo. Zdelo se mu je, da se ni vredno jeziti za tako malenkost, a važnega uzroka ni bilo.

(Dalje prih.)

in pomilostila prognane poljske škole. To je velikega pomena, če se pomisli, da je ta spor imel tudi velik verski značaj. Da bi le Poljaki to znali prav ceniti, da ne bi tega pripisovali slabosti ruske vlade.

Nedavno se je še mnogo govorilo, da Apuhtin postane civilni gubernator poljski, a pokazalo se je, da to ni resnica. A ta vest ni bila izmišljena, ampak se je že v Petrogradu resno pretresovala. Zagovarjali so jo vsi privrženci porusenja poljskih zemelj. A ugnejši ruski državniki s carjem se neso dali premotiti, in Gurko bode še ostal gubernator v Varšavi. Kdo bode morda vprašal, zakaj pa Rusija ne odpokliče Apuhtina s svojega mesta, ko ve, da ga Poljaki ne marajo, ako jej je res za spravo s Poljaki kaj mari? Odgovor ni težak. Zato, ker bi to Poljaki smatrali za slabost ruske vlade in to bi utegnili le škodovati spravi, ne pa jo pospeševati. Ako se bodo ti-ti dogodki malo pozabili, ga pa bode odstranila.

Kakor sedaj stvari stojé, se javno mnenje vedno bolj izraža za spravo teh dveh narodov, in tudi vlada temu ravno ne nasprotuje. Ako se pomisli, kako oster je bil ta razpor, je že to nekaj, da so Rusi resno začeli misliti na spravo, tem bolj je pa, da so se tega prepričali vsi svobodomiselní elementi, ker ravno liberalna slovanska stranka ima bodočnost v Rusiji, k njej pripada večidel ruske mladé, prej ali slej se bodo morali umakniti konservativci, katerim je rusko samodržstvo in pravoslavje prva stvar, slovanstvo pa še le druga, umakniti se slovanskim liberalcem, katerih idejali so: slovanstvo, narodna ravnopravnost in sloboda. Tedaj se bode poravnal, nadajamo se, rusko-poljski spor in lepša zarja bode zasijala slovanstvu.

O izgredih v Cincinnati-jí.

O nemirih v Cincinnati povzamemo iz New Yorkskih brzojavk v Londonskih listih sledeče: Cincinnati bil je 28. marca poprišče strašnih krvavih prizorov, kakeršni se še neso prigodili v Zjedinjenih državah od velike državljanske vojne. Povod k temu bil je meeting, ki je bil sklican, da protestuje, ker se je nek morilec, po imenu Berner, ki je sam obstal dejanje, bil obsojen samo radi uboja. Pa tudi drugi se bolj daljni uzroki so uplivali, da so izbuknili ti izgredi.

Pravosodna uprava v Cincinnati že več let ni dosti več, kakor komedija. Od 1866. leta bili so samo štirje morilci obešeni, v ječah jih pa sedi nad 20, ki so bili samo v temnico obsojeni. Bernerjev slučaj bil je posebno grozovit, kajti znano je, da je umoril sedem svojih gospodarjev in jih oropal. Nedavno je bila cela družina zato pomorjena, da so se njih trupla prodala anatomičnim muzejem. V štiridesetih slučajih so se morilci popolnem odtegnili pravici, več morilcev bilo je proti poročstvu izpuščenih iz preiskovalnega zaporu, drugi so pa bili obsojeni za kratek čas v ječo. Zato je navstala nejevoljnost mej narodom, zlasti mej delalskimi krogi, vedno bolj se je širilo mnenje, da sme brez kazni moriti, kdor ima dovolj denarja, da podkupi brezvestne pravonike. Ko je sodišče objavilo v pravdi Bernerja svojo razsodbo, naznačil je sodnik sam to za sramoto, in splošna razburjenost je bila tako velika, da se je zahtevalo sploh, da se skliče meeting, ki bode protestoval proti temu.

Če tudi se je vodja tabora prizadeval, zabraniti izgrede, vendar ni mogel brzdati razburjenega ljudstva. Mnogo oseb je prišlo k shodu z vrvmi, in zaklicalo se je, kadar se je omenilo sedmerih v ječi sedečih morilcev: „Obesite jih!“ To je naposled odločilo. Cela tolpa, valila se je razdražena, proti ječi, vedno je bolj naraščala, bilo je na najmanj 10.000 ljudi, ko so prišli pred ječo, in vsi so bili pripravljeni ulomiti vrata ječe in obesiti zaprte morilce.

Z dolgim hrastovim brunom razbili so vnanje vrata. Ljudstvo je drlo noter, kjer so se jim pa ustavili ječini pazniki in policijski vojaki. Vender je ljudstvo udrlo v ječine prostore, kjer je pa zapazilo, da je varano in je Berner še ob pravem času odstranjen. To je ljudstvo še bolj razkačilo in zahtevalo je, da se mu izroče drugi morilci. Policija se je z vso močjo uprla in izrinila je brez prelivanja krvi ljudstvo iz ječe ven.

Razdraženo ljudstvo se pa ni dalo prestrašiti. Od vseh strani je napalo ječino poslopje, in poskusilo notri vreči sod petroleja, ter ga zažgati. V tem trenutku prišli so vojaki, začeli so streljati na zbrano ljudstvo, ter ga razpodili, pet oseb obležalo je mrtvih

in kakih šestdeset ranjenih na mestu. Potem so se zaprele vse ceste, ki peljejo k ječi in zastavile z veteranci nekega bivšega polka.

Ko je nastopila noč, ponovili so se izgredi na mnogo hujši način. Ljudstvo se je začelo zbirati že zgodaj zvečer, in do 10. ure se ga je strašno nabralo. Mnogo je bilo oboroženih in začeli so neredno streljati na vojake, vojaki so jim odgovarjali tudi s streljanjem, pa z začetka so streljali samo v zrak. Potem je vrglo ljudstvo več dinamičnih bomb v ječino dvorišče, in moj strahom, ki je nastal vsled tega, napalo je zraven stoječe sodnijsko poslopje. Vrata so napadovalci ulomili, znotraj polili vse s petrolejem in zažgali. Kmalu je bilo vse poslopje v plamenu. Ta uspeh je še bolj razdražil ljudstvo, iz ulomilo je zalogo orožja, ter tako dobilo puške in strelivo.

Ob 1/2 11. uri začeli so vojaki streljati na zbrano ljudstvo in s tem prazniti ulice. Na obeh straneh navstalo je močno streljanje, bil je ljut boj. Izgredniki neso kazali nekega strahu in so se dobro vpirali vojakom. Ob 11. uri pripeljali so vojaki jeden top in pri prvem strelu palo je šest ljudi. Ob polunoci prišlo so od guvernerja poslance čete ter so brž stopile v boj. Pa tudi sedaj se ni umaknilo razdraženo in besno ljudstvo.

Ob 1. uri bilo je streljanje najhujše, izgredniki so se celo polastili jednega topa, katerega so pa jim pozneje vojaki vzeli. Ni še moč določiti, koliko znaša zguba ljudi, vendar se misli, da je najmanj 200 mrtvih in ranjenih.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

12. Franjo Gostiša, mesar v Gorenjem Logatci prosi, naj bi se mu dovolilo v Dolenjem Logatci sekati in razprodajati meso. Prošnjo podpira tudi c. kr. okr. glavarstvo in odsek meni, da se mu z ozirom na ministerski ukaz, izdan 14. jan. 1884 št. 46.987 ne more odrekati dovoljenje za samostalni nastop in izvrševanje te rokodelske obrti, zaradi tega tudi stavi predlog: C. kr. dež. vladi se nasvetuje, naj prošnjo usliši.

13. Adolf Hauptmann, barvomaznik v Ljubljani, izkaže s spričevalom, da se je učil omenjene obrti več let in da je že 8 let vodja te obrti pri svojej materi Heleni Hauptmann. Mestni magistrat potrjuječ navedeno, priporoča prošnjo. Odsek meni, da omenjeno spričevalo in potrditev mestnega magistrata nadomestujeta ona spričevala, katera terja ukaz trgovinskega ministra sporazumno z ministerstvom za notranje zadeve izdan dne 17. sept. 1883, drž. zak. št. 149, torej odsek nasvetuje: C. kr. dež. vladi se priporoča, da prošnjo usliši.

14. Josip Janežič iz Postojine ne more s spričevalom dokazati, da se je pri Mateji Lenhardu v Lozi 3 1/2 leta mizarstva učil, izkaže pa s spričevalom, da je bil 11 let mizarški pomagač v Postojini. C. kr. okr. glavarstvo v Postojini priporoča prošnjo in odsek je tudi zadobil prepričanje iz prošnji priloženega spričevala, da ima prosilec sposobnost, to rokodelsko obrt samostalno izvrševati, torej predlaga: C. kr. dež. vladi se priporoča, naj prosilec dovoli, da sme mizarstvo samostalno nastopiti ter izvrševati.

15. Janez Matič iz Most izkaže, da je od 1874. leta do konca 1877. leta obrt črevljarja samostalno izvrševal. Županstvo potrjuje, da se je prosilec črevljarstva učil in več let kot pomagač delal in izkazal, da ima sposobnost za to obrt. C. kr. okr. glavarstvo v Radovljici priporoča prošnjo in odsek se strinja s tem priporočilom, ker je prosilec z ozirom na ministerske ukaze izkazal sposobnost za omenjeno obrt, ter predlaga: C. kr. dež. vladi se priporoča, naj prošnjo ugodno reši.

16. Franjo Kraigher iz Postojine izkaže s spričevalom županstva v Postojini, da je 3 1/2 leta delal kot učenec pri krojači in s spričevalom krojača Brneta in zadruga krojačev na Dunaji, da je nad 3 leta kot pomagač delal. C. kr. okrajno glavarstvo priporoča prošnjo in odsek tudi predlaga: C. kr. dež. vladi se nasvetuje, da prošnjo usliši.

17. Ivan Novak iz Dražkovec izkaže s spričevalom županstva v Slivini, da je kot učenec in pomagač delj časa pri kovačih delal in da ima sposobnost, obrt kovača samostalno izvrševati. C. kr. okr. glavarstvo v Postojini priporoča prošnjo in odsek, strinjajoč se s tem, predlaga: C. kr. dež. vlada izvoli naj prošnjo ugodno rešiti.

18. Peter Durjava na Velikem Ubeljskem izkaže s spričevalom županstva v Ročnji, da je 2 1/2

leta delal kot učenec in da je nad 2 leti služil kot pomagač pri mizarški obrti. C. kr. okrajno glavarstvo priporoča prošnjo, torej odsek, strinjajoč se s tem priporočilom, stavi predlog: C. kr. dež. vlada blagovoli naj prošnjo uslišati.

19. Martin Pahule iz Bukovice izkaže s spričevalom županstva občine Danje, da je sposoben črevljarstvo samostojno izvrševati. To potrjuje tudi črevljar Puželj, kateri tudi spričuje, da se je Martin Pahule 3 leta črevljarstva učil in tudi kot pomagač delal. C. kr. okr. glavarstvo v Kočevji priporoča, da bi se prošnja Martina Pahuleta, kateri je gluho-nem, uslišala in bi se mu s tem pomaglo, da si z malo obrtnijo živež služi. Odsek tudi priporoča prošnjo, ter nasvetuje: C. kr. dež. vlada naj prošnjo usliši.

20. Marijana Košir iz Kraš izkaže s spričevalom županstva občine Smlednik, da je že več let kruh pekla. Odsek je prepričan, da tu ne more biti govor o navadni pekarski obrti, marveč le o obrti najmanjše vrste, zaradi tega tudi meni, da se sme prošnjo priporočiti ter predlaga: C. kr. dež. vladi se ta prošnja priporoča.

Vseh dvajset predlogov je zbornica vsprejela. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 3. aprila.

Česki cesarski namestnik dobil je povelje razpustiti Praško trgovinsko in obrtno zbornico. Volitve bodo razpisane na podlagi novega volilnega reda, kateremu se je nemška večina tako upirala. Sedaj pa ni nobene dvombe, da dobé Čehi večino. Vsled tega se bode tudi število českih poslancev v državnem in deželnem zboru malo pomnožilo.

Na Ogerskem je že jako veliko gibanje, kajti delajo se povsod priprave za bodoče volitve. Vse stranke agitujejo na vse kriplje, vse kaže, da bodo pravi volilni boji, boji v pravem pomenu te besede. Vlada računa sedaj na Srbe in Rumune, ki so se na konferencah v Pešti izrekli za vladno politiko. Pa s skiepom v Pešti neso vsi Rumuni zadovoljni, in so se izrekli na konferencah, ki so bile sklicane v Temešvaru in Sibiriji, proti aktivnej politiki. Tako je gotovo, da bode samo jeden del Rumunov šel za vladno na volišče. Nekateri listi se pa že bojé, da bi se srbski, rumunski in hrvaški poslanci, ko stopijo v zbornico, ne pridružili k opoziciji, ako bode ta pripravljena jim kaj dovoliti, ter bi tako pomagali vreči Tiszino vladno.

Radi slabe letine v Žumberskem okraju ukazala je hrvaška vlada gradenje nekaterih cest, da bode imelo prebivalstvo kaj zaslužka. Ban je, kot prvi obrok, v to svrhu določil 10.000 gld. in zaukazal, da se imajo porabiti samo za prebivalstvo omenjenega okraja.

Vnanje države.

Poročilo iz Belgrada, da je srbska vlada dala zapreti več oseb zaradi razširjenja revolucijonarnih oklicev, se ne potrjuje.

Kakor se poroča Levovskim poljskim listom iz Varšave, vrnil se je tja ruski generalni gubernator Gurko. Prinesel je sabo neki jako obširne pooblastila od ruske vlade za porusenje Poljskega. Zlasti se misli v gledališčih spodriniti večinoma poljsčina z ruščino in listi na ruskem Poljskem bodo morali prinašati vladne ukaze v ruščini. Podolsko, Litva, Volhinija in Ukrajina se odločijo kot omejeno okrožje od Poljskega. — Koliko je v tem resnice ne vemo, ker poljski listi neso v takih zadevah vselej zanesljivi. Ruski listi so poslednji čas jako odločno zagovarjali spravo, in to ne samo neodvisni, ampak tudi vladni, ki so na vsa usta zagotavljali, da ruska vlada nikakor ne misli na porusenje Poljakov. Da se pa Podolsko, Litva, Volhinija in Ukrajina še bolj odločijo od Poljske, je pa jako verjetno, ker v teh krajih ne živé Poljaki v večini, ampak večinoma v neznatnej manjšini. Morda je ravno to zopet razkačilo Poljake, ker vidijo, da Rusija nikakor ni voljna pridružiti teh dežel Poljskej in tako pomagati ustanoviti veliko poljsko državo, naj bi že tudi bila v unijskej zvezi z Rusijo. Tega pa tudi Rusija z ozirom na rusko narodnost ne more, zlasti, če pomisli, da so Poljaki, če dobé moč v roke, precej brezobzirni z drugimi narodnostmi, kakor z Rusini v Galiciji.

V Franciji se začena upeljava volitev po listinah. Zbornica poslancev je namreč vsprejela predlog, da se municipalni svetniki v Parizu volijo po listinah. Mesto se pa bode razdelilo v štiri volilne okraje. Ker so pa Pariški občinski svetniki ob jednom člani generalnega sveta Seinskega departementa, ima tedaj ta sprememba volitvenega načina tudi političen pomen z ozirom na volitve senatorjev. — Po poročilu generala Millota pričelo se je deževje v Tonkingu, vendar to ne bode oviralo Francozov vzeti Hong-Hoa. S tem bode pa vojska končana in francoske čete se bodo začele vračati domov. General Millot že sestavlja pomočne tonkinske polke, ki bodo imeli s 6000 Francozi braniti Tonking. —

Od Kitaja bode pa francoska vlada zahtevala, da prizna snekisjo Tonkinga in protektorat v Anamu.

Rumunskemu senatu se je predložila revizija ustave. Nova ustava bode ohranila popolno tiskovno svobodo, odpravila narodno gardo in zmanjšala število volilnih kolegij s štirih na tri. Posvetovanje o reviziji ustave se takoj začne in misli se, da bode že pred Veliko nočjo vsprejeta.

Španski kortes so razpuščeni in volitve poslancev so razpisane na 27. dan aprila, volitve senatorjev pa na 8. dan maja. Zborovanje se začne 20. maja.

Osman Digma še nikakor ni obupal, ampak se pripravlja zopet z nekaterimi nacelniki rodov napasti **Angležem** prijazne rodove. — „Timesov“ dopisnik iz Chartuma poroča nekatere jako zanimive podrobnosti o poslednjem Gordonovem porazu. Gordon je zjutraj zgodaj odrinil iz Chartuma. Ustasi so se umaknili začetkom za gozdom obraščeni hrib proti Hafigji; kakih 60 jezdecev je krilo umikanje sovražnika, ki se je kmalu pok zlo za vojno zvijačo, katero je podpiralo izdajstvo petih egiptovskih častnikov. Ti častniki so se hipoma obrnili in jezдили naravnost v vrste svoje vojske, pri tej prici so planili za temi častniki čez hrib sovražni jezdec na egiptovske čete. Egipčani so se silno prestrašili in začelo se je grozno klanje. Nek Arabec je sam pobil sedem egiptovskih vojakov. Med izdajskimi častniki bila sta dva paši Said in Hassan, katera je, kakor je znano, velel Gordon potem usmrtiti. Kakor poročajo očevidci, sta paši pri topovih pobijala s sabljami lastne topničarje. Da bi kaj strogost pomagal, katero je pokazal Gordon, ni verjetno, a najbrž bode radi tega v bodoče Egipčani ubajali k sovražnikom.

Dopisi.

Iz Gorice 2 aprila. [Izv. dop.] (Velika Beseda), katero je priredila Goriška Čitalnica v nedeljo dne 30. marca, je izvrstno izpala. Neka nepriključka kaže sicer letos svojo glavico vselej, kadar hoče naš vrli odbor slovenske Čitalnice svoje namene in določbe izpeljati. Tako n. pr. je morala prva napovedana Beseda v predpustu izostati, ker je kratko pred besedo g. pevovodja zbolel, isto tako je morala radi boleznih prva beseda v postu izostati. A odbor nas je odškodoval vsekdar za one izpadke v takej meri, da smo mu za to iz celega srca hvaležni. Posebno izbornu je bil pa zadnji koncert, toliko gledé sestave programa, kolikor gledé njegove izvršitve. Res, Goriška Čitalnica sme ponosna biti na zadnjo besedo. To zopet svedoči, kako daleč se lahko pride, ako se rodoljubi požrtovalno dela poprimajo. Ni mnogo let od tega, ko je v tem oziru naša Čitalnica že skoraj dremala, že je bilo skoraj nemogoče veselico napraviti s petjem ali igro, in danes prireja Čitalnica koncerte, kakeršni bi bili našemu središču. beli Ljubljani, za stalno v čast.

Gledé posamičnih točk te velike besede nam je opomniti, da se je pela Nedvedova „pesen lovčeva“ precizno in zorno. Da ni že ta občinstva elektrizovala, je vzrok menda to, da je močnejši zbori vsled slabih akvotičnih razmer nikdar do prave veljave ne pridejo. Vesela igra „šolski nadzornik“ igrala se je non plus ultra, predstava je bila v svojej celoti kakor v posamičnostih dovršeno delo. Odlikovala se posebno gospica „Jelica“, pravi biser na našem odru, katera ima res izreden dramatičen talent. V obče zadovoljnost zvršila je tudi „Katra“ svojo ulogo, vendar je bila njena naloga taka, da ni imela prilike popolnoma razviti svoj tudi izredni talent. Gospodje nadzornik „Popovič“, učitelj „Petrovič“ pisar „Kragulj“ in pripravnik „Stanko“ so bili vsi na svojem mestu, težko nam je določiti, kateri imenovanih gospodov je popolnejše svojo nalogo rešil. Izvrstno je igral „Popovič“, a še izvrstnejše — vidi se nam — je rešil „Kragulj“ svojo nalogo, dočim sta jima „Petrovič“ in „Stanko“ (nova moč) v vsem sledila. Razumljivo je, da ni bilo po igri, plosku konca ne kraja.

Zastor se vnovič vzdigne: krasen prizor; šest slovenskih krasotic vidiš na odru, katere so mojster-ski pevale kitico jugoslovanskih narodnih pesnij s spremljevanjem na glasoviru, tako da so morale nekaj pesni ponoviti. Za tem pride na vrsto deklamacija „Knezov sin“, katero je gospica H... tako umevno in dovršeno izpeljala, da nismo slišali še kaj boljšega.

Pesni „Ustaj rode“, „Domovini in brže junaci“ so se isto tako povoljno in precizno pele kakor Lovčeva, občinstvo ni tudi štedilo s ploskanjem v znamenje svoje zadovoljnosti.

Ako še dostavimo, da sta „advokata“, komičen prizor s petjem, in burka v jednem dejanji „krojač Fips“ vzbudila mnogo smeha in da se je posebno zadnja vrlo dobro predstavljala, k čemur

je največ pripomogel krojač „Fips“ sam, narisali smo le površen odtisk te prelepe besede.

Po besedi sta bili tombola in domača zabava, katera se je vršila v manjšej dvorani pozno v noč.

Dolžnost nas veže, da izrekamo konečno vsem sodelovalcem pri tej besedi in celemu odboru za prekrasen večer najtoplejšo in najsrčnejšo zahvalo; posebno pa gre vsa čast in hvala gospodu pevovodji, kateri se je neumorno trudil in se še vedno trudi za razcvit našega domačega ognjišča, ter je največ pripomogel, da naša Čitalnica tako dobro napreduje. Izrečao moramo omeniti tudi režiserja, kateri se je mnogo prizadel, da sti igri tako izvrstno izpali, kakor tudi čitalničnega predsednika, katerega obče priznana taktost vé vselej vse ovire odstraniti, ako se take kjerkoli prikažejo na površje.

Iz Ptuja 1. aprila. [Izv. dopis.] 25. marca priredila je tukajšnja Čitalnica veliko besedo. Pričela se je z deklamacijo Gregorčičeve pesni „V pelnični noči.“ Kaderkoli to pesen berem, segajo mi njene besede do srca, in tudi ta večer je občinstvo presunila posebno tudi za to, ker so jo nežna usta izvrstno prednašala, kar se na Ptuiju ne sliši premnogokrat. Ostali večer bil je last naših pevcev v zvezi s pevkami krasoticami, ki vsakako zaslužijo pohvalo, ne le zato, ker so vse pesni jako natančno peli, temveč tudi na to, ker se trudijo, da nas seznanijo z najnovejšimi skladbami. Kot prva novost pel se je krepki Nedvedov moški zbor „Vojaci na poti.“ Pesen, dokaj teška, pela se je jako dobro in je dopadla vsestransko. Jako je tudi dopadel dr. B. Ipavčev mešani zbor „Na Savskem bregu.“ Dika celega večera pa je bil Foersterjev „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesnij.“

Pel se je kot mešani zbor s spremljevanjem na glasovirji. Za Ptuj je bil tudi novost Hlavkov čveterospev „Ukazi.“ Napev te pesni ima nekaj milega v sebi, da bi ga človek le poslušal. Da je dopadel, umevno je pa sebi. Izmed starejih pesnij pela se je Jenkova skladba „Tiha luna,“ katero je čitalnični kapelnik za mešani zbor priredil in pa Grbičeva pesen „Mojemu rodu.“ Obe pesni želi sti zaslužno pohvalo. Izven programa pela je gospa W. Vilharjev samospev „Nezakonska mati,“ ki se je posebno v srednjih legah jako dobro slišal.

Končaje svoje kratko poročilo o tej besedi, kličem našemu pevskeemu (moškemu in mešanemu) zboru z besedami pesni „Mojemu rodu:“

Naprejtako, nikdar ne stoj!

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) G. dr. Fran Radey, c. kr. notar v Mariboru in deželni poslanec za kmet-ske občine Mariborskega glavarstva dobil je viteški križec Fran Josipovega reda. Čestitamo iz vsega srca gospodu odlikovancu in preverjeni smo, da bode ta vest v vseh narodnih krogih radostno vsprejeta, ker si je g. dr. Radey s svojim doslednim in vspešnim delovanjem pridobil veliko in izrednih zaslug.

— („Süd. Post“) piše, da se je nadejati, da se uradna „Laibacher Zeitung“ ustavi, kajti izdavanje „Slov. Gospodarja“ in „Süd. Post“ ustavila je c. kr. okrožna sodnija v Celji zaradi tega, ker glavna urednika nesta ob enem naznanjena kot odgovorna urednika. Ker so v Celji isti zakoni veljavni kakor v Ljubljani, ker je za zdaj, dokler, ne dobé pravega urednika, gosp. Bamberg podpisal kot odgovorni, vladni tajnik dr. Russ pa faktični urednik, g. Bamberg tedaj vsekako slamnjak, sme se logično sklepati, da se po Celjskem receptu tudi Ljubljanski uradni list ustavi. To vsaj bi zahtevala logika naših zakonov!

— (Josipa Jurčiča „Zbrani spisi.“) Tega znamenitega dela, ki bode v posebno krasoto vsakej narodnej knjižnici, izšel je ravnokar II. zvezek, obsežajoč na 296 straneh prvence Jurčičevega peresa: 1. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. (Na svetlo dala družba sv. Mohorja 1864.) 2. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. („Novice“ 1863.) 3. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. („Slovenski Glasnik“ 1864.) 4. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja. Spisal Andrej Pajk, bivši avstrijski in francoski vojščak, bojni ujetnik na Francoskem in Ruskem ob Napoleonovem času. („Slovenske večernice“ 1865.) Cena temu zvezku je samo 70 kr., nadejati se je tedaj, da slovensko občinstvo poseže po tej zanimivi in gledé vnanje oblike elegantnej knjižici in to

tembolj, ker so vse v njej namenjane se poročajo redkosti in jih deloma nikjer ni več dobiti in ker bode „odbor za Jurčičev spomenik“ le tedaj mogel hitro in točno izvrševati svojo nalogo, ako ga občinstvo dovoljno podpira. Pri primernej podpiri bi se še letos izdal III., IV. in V. zvezek. Odslej stoji: I. zvezek nevezan po 1 gld., v platno elegantno vezan 1 gld. 50 kr.; II. zvezek nevezan po 70 kr., v platno elegantno vezan 1 gld. 20 kr. Priporoča se zlasti naročevanje po poštnih nakaznicah. Za prve tri zvezke nevezane znaša naročnina 2 gld. 40 kr., za vse tri elegantno vezane z utisneno Jurčičevo zlato podobo pa 4 gld. Naročnina se pošilja pod naslovom: dr. Jos. Starč v Ljubljani, Marije Terezije cesta 5. Kdor si snuje narodno knjižnico, teh knjig ne more pogrešati in mu bodo Jurčičeva dela, ki so proračunjena na 9—10 zvezkov gotovo dobro došla.

— (Umrli) je g. Jurij Urbas, župnik pri sv. Marjeti na Pesnici. V nedeljo dopoldne je še opravljal službo božjo, zvečer pa je bil mrtev. V. m. p.!

— („Hrvatska Vila“) prinaša v svojej 22. številki sliko našega pesnika S. Gregorčiča s prav obširnimi životopisem in oceno posamičnih pesnij.

— (V Žavci) bil je preteklo soboto gospod Karol Žuža jednoglasno zopet županom izvoljen.

— (Kmetijska predavanja.) Gosp. E. Kramar, ki danes odide na svoje novo mesto v Trst, bode predaval: 10. dan aprila na Opčinah, 20. aprila v Dolini in 27. aprila v Brezovici.

— (523 volilcev) v Losinjskem okraju na Kvarnerskih otocih odposlalo je nezaupnico gg. Aleksandru vitezu Elluschegg-u v Losinji in Juriju dru. Bolmarcich-u, odvetniku v Krku. Če gospoda nemata predebele kože, bi morala vsled te prav vrlo sestavljene nezaupnice vsekako odložiti svoja deželnozborska mandata.

— (Porotniki v Spljetu) so v 29. dan m. m. občinskega redarja, ki je znanega Čozota Padovani-ja po naključji ustrelil, nekrivega spoznali.

— (Nova knjižica.) Izredno marljivi gosp. Komelj pl. Sočebčan, c. kr. stotnik, spisal in založil je zopet pod naslovom: Kratak pouk o zemljišči (Terrainlehre) slovensko-nemški c. kr. slovenskim vojakom v uporabo po vprašanjih in odgovorih. (Z 2 podobama). Natisnila tiskarnica družbe sv. Mohora v Celovcu. 23 str. Cena 20 kr. Knjižica bode dobro služila slovenskim vojakom, ker je tako rekoč le nadaljevanje po istem gosp. pisatelji že prej izdanih 8 knjižic, ki se dobivajo pri pisatelji v Kromerizu, razen tega pa še pri knjigotržcih: v Gorici pri Paternolli-ji in Wokulat, v Trstu pri Dase-ji, v Ljubljani v kat. bukvarni, v Celovcu v tiskarni družbe sv. Mohora, v Celji pri Drexlerji, v Mariboru pri Novaku. Gospod pisatelj naznanja vrhu tega, da je že poslovenil in bode v kratkem izdal še tri knjižice: Poučilo o streljanji, Osnova vojstva, in Vežbovnik. Tako dobimo v kratkem malo vojaško knjižnico.

— (V mestnej klavnici) se je meseca marca 1884 pobilo 263 goved, 379 prašičev, 571 telet, 67 kostrunov in 424 kozličkov. Jeden ikraši drašič se je pokončal.

— (Roparski napadi.) Preteklo soboto napali so mej Ptujem in Mariborom 4 lopovi moka-rija A. Mahoriča. Dva sta konje ustavila, dva sta pa moka-rija z udarci na glavo omamila, ter mu vzela 150 gld. gotovine. Dvomi se, da bi Mahorič ozdravel. — Pretekli ponedeljek pa je neki lopov — govori se, da kaznenec, ki je še le pred kratkim bil izpuščen — v Rovtah v Logaškem okraju, dva moža, ki sta se vračala z živinskega sejma domov, nena-doma napal in z nožem tako nevarno ranil, da je jeden že umrl, drugi pa je v smrtni nevarnosti.

— (V Konjicah) je iz ječe pobegnil neki lopov, ki je že na petih krajih zažgal, ne da bi ga čuvarji javne varnosti dobili v pest.

— (Popravek.) Gosp. grofa Barbota rod-bina ni nikdar imela posestva „Augustiner-Gilt“, tedaj ga tudi prodati ni mogla. Gospod Juvančič kupil je to posestvo od druge rodbine. V tem smislu treba popraviti dotično notico v 73. šte. našega lista.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 2. aprila. Sedemnajstletni sin finančnega ministra Dunajevskega umrl.

Budimpešta 3. aprila. Zaprti anarhist Scheffler obstal je, da je bil oktobra meseca

prisoten pri nekej seji blizu Dunaja, pri kateri sta se Hlubek in Blösch obsodila na smrt.

Varšava 2. aprila. Čuje se, da so v Siedleci prijeli Degajeva, morilca Sudejkina.

Massaua 1. aprila. Govorica se širi, da je Mahdi vsled bolezni umrl.

Narodne-gospodarske stvari.

Poštarne hranilnice in naše posojilnice.

Ustanovitvi poštnih hranilnic je bil povod ta, da se vzpostavi varnost ljudstva. Ta ideja je gotovo izvrstna in vsakdo je želel, da bi se pri nas upeljale poštarne hranilnice, kateremu je le kaj ležeče na narodnem blagostanju.

Veliko prihranjenega denarja je ležalo brezkoristnosno doma v skladiščih posebnih oddaljenih krajev, ker se neznatne svote prihranjenega denarja ali zaradi okolščin ali zaradi stroškov neso pošiljale v katero redko se nahajajočih hranilnic.

Zdaj pa, ko je vsakemu mogoče, kar je prihranil, skoraj doma položiti v poštarne hranilnice, spodbujena je jako varčnost ljudstva. Tega ne more nikdo tajiti.

Ker pa na svetu ni ničesar popolnega, ima vsaka tudi še tako izvrstna in koristna reč svojo senco, celo solnce ni brez nje; imajo tudi poštarne hranilnice na sebi nekako pomanjkljivost, posebno za naše slovenske kraje. Zato si hočemo bolj na tanko to stvar ogledati.

Znano je, da mi Slovenci nismo bogatini ali kapitalisti. Tudi nemamo tako razvite industrije, da bi dobivali iz drugih dežel gotovine, tudi le malo izvažamo naših pridelkov, toraj se mi mej seboj sami na sebe moramo naslanjati, kar se tiče denarnega prometa.

Kaj bi bilo toraj v slučaju, ako bi vsakdo, ki si kaj prihrani ali pridobi, dal hraniti poštarne hranilnice? Postal bi narod s časoma brez potrebnih denarnih sredstev, ker mora vsaka nabiralnica pošiljati naloženi denar v centralno blagajno na Dunaj, ki ga zopet mora naložiti v državnih listinah.

Poštarne-hranilnični zavod je v tem obziru kakor suha goba, ki sicer v deželi denar popije ali v porabo ga ji ne da nazaj, ker vse se izliva na Dunaj.

Poštarne hranilnice so sicer taki zavodi, kot si jih je mislila postava hranilnic od leta 1841, nabirajo namreč, prihranjeni denar, ne da bi ga ljudem posojevale ali v zajem dajale. Tak enostranski namen zavoda, da bi samo hranjeval denar, pa ga ne bi dajal domačim v potrebno pomoč, pa ni za naš narod.

Posebno so prikrajšani taki, ki potrebujejo vrednega kupa posojila na osebni kredit, posojila na hipoteke se pa dobivajo tudi iz oddaljenih zavodov, kakor od bližnjih domačih, toraj nema hipotekarni kredit škode.

Kako bi se pa dalo tudi osebnemu kreditu pomagati? Na Spodnjem Štajerskem, kjer že imamo precej posojilnic na ta način, da bi dala poštarne-hranilnična centralna blagajna posojilnicam na razpolago vrednega kupa kredit, ne višje kakor po 3% do 4%-nem obrestovanju. V drugih pokrajinah se bi moralo tudi gledati na razvoj posojilnic in se bi tudi tako naj postopalo.

V tem obziru je načelstvo zveze posojilnic že začelo delati, kakor v današnji številki priobčena peticija na državni zbor kaže.

Ako ravno nemamo dosti upanja, da bi se prošnji hitro vstreglo, ker ima vlada namen porabiti denar uloženi v poštarne hranilnice za državne oblige, se je vendar reč morale enkrat sprožiti.

Omeniti pa moramo, da ne bi znabiti kdo misli, da smo mi nasprotniki poštarne-hranilničnega zavoda. Tega nikoli ne, ker mi dobro vemo, kako ravno legota in lepa prilika ljudi pripravljajo k polaganju denarja v poštarne hranilnice in tako k varnosti. Poštarne hranilnice nam pa dajejo povsod priložnost, prištedeni krajcar naložiti.

Mi nismo zaradi tega spregovorili o poštnih hranilnicah, da bi jih grajali; kajti mi priznavamo sami, da so ti zavodi v veliko občno korist. Pa dokazati smo hoteli, da je naša prošnja, dobivati denar iz centralne blagajne poštnih hranilnic po nizkem obrestovanju, opravičena po naših posebnih finančnih razmerah.

Povedati smo tudi hoteli, da so posojilnice zdaj ravno tako potrebne kakor poprej in opozorujemo dotične merodajne gospode na Kranjskem, kjer se vedno misli, da zdaj, ko so poštarne hranilnice upeljane, ni posojilnic in hranilnic potreba, da naj ustanovijo v vsakem okraju ali posojilnico ali hranilnico; v teku časa bodo sami sprevideli, da je bilo potrebno in da je v narodno korist.

„Zadruga“.

Gg. pevci Ljubljanske Čitalnice!

V petek, 4. t. m., točno ob 8 uri zvečer je glavna pevska skušnja (mešani zbor), h kateri priti se uljudno vabite.

Na zdravje!

Odbor.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. aprila	7. zjutraj	734.93 mm.	+ 2.4° C	brevz.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	732.63 mm.	+ 17.8° C	sl. szh.	jas.	
	9. zvečer	732.75 mm.	+ 10.8° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura + 10.3°, za 2.5° nad normalom.

Dunajska borza.

dné 3. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld.	85	85
Srebrna renta	80	85	85
Zlata renta	101	40	40
5% marena renta	95	40	40
Akcije narodne banke	845	—	—
Kreditne akcije	324	90	90
Londonske	121	35	35
Srebro	—	—	—
Napol.	—	61	61
C. kr. cekini	—	68	68
Nemške marke	59	30	30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	40	40
Ogrska zlata renta 6%	121	75	75
— papirna renta 5%	91	65	65
5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.	104	50	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	50	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	50	50
Kreditne srečke	100 gld.	174	25
Rudolfove srečke	10	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	236	—	—

Tuči:
dné 2. aprila.

Pri smrti: Baronija Bušman z Dunaja. — Acham iz Trsta. — Rečunizer z Dunaja. — Osohnik iz Kocovja. — Ferens z Dunaja.

Pri maletih: Berger z Dunaja. — Kolb iz Monakova. — Hirschmann, Blažek, Blaseška z Dunaja. — Schlehtinger iz Hohenbe.

Umrli so:
V deželni bolnici:

31. marca: Jarnej Bajc, delavec, 50 let, za jeklo. — Reza Vadnjak, histerična posestnika žena, 46 let, za kataram v črevesju.

1. aprila: Tine Homan, mešetar, 68 let, za vnetjem reber. — Adolf Jeršič, krtakar v predmestju, 26 let, za jeklo.

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
priporočila po nižji ceni

VOŽNE LISTE
slovensko-nemške in nemške.

Velika zaloga
posebno dobrega belga ali rudečega

dolenjskega vina

od leta 1883, prva vrsta po 10 kr., druga vrsta po 12 kr. — Tudi pri večji odprtosti proti posiljati posode. — Tudi izvirne štajerske brez dima suhe sive se dobe po nižji ceni pri

A. Cvenkel-ku
v Sevnici (Lichtenwald), Štajersko.

Zahvala.

Za vsestranske dokaze sočutja ob smrti preljubljene nepozabljive soproge, oziroma hčere in svakinje, gospé

Marije Pin, roj. Demšer,

za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu, potem č. gospem Senožek in č. učiteljstvu, slednjič za darovane krasne vence izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo.

V Senožekah, dné 3. aprila 1884.

Valentin Pin,

nadučitelj v Šmartnem pri Litiji, soprog.

(211)

Rodbina Demšerjeva.

Rodbina Pinova.

Št. 5548.

(220—1)

Razglas.

Primož Auer-jeve ustanove prvo in drugo mesto po 52 gld. 50 kr. na leto. je izpraznjeno.

Pravico do teh ustanov imajo revni otroci Ljubljanskih meščanov, pred vsem pa otroci revnih barokarjev in sorodniki ustanovnika, dokler se ne morejo še sami preživljati.

Dotične prošnje uložé naj se do **30. dné aprila t. l.** pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 31. dan marca 1884.

Gospod Fragner!

Prosim Vas, račite mi po pošti poslati za priloženih 10 gld. zabojček z desetimi steklenicami Vašega dr. Rosovega zdravilnega balzama. Ob enem mi dovolite Vam objaviti, da je to zdravilo izredne dobrote, kajti izza treh mesecev, kar je uživam, ne čutim nikakešnih bolečin v želodcu, dočim sem jih prej 10 let trpel. Nadalje ozdravil je tudi moje soprogo bolečine na jetrih, katere je prej mnogo let trpela in ohrani mi sedaj tudi moje otroke po polnem zdrave, obvarujoč nas posebno mrzlice, ki je tukaj tako pogosta. Vsprejmite, gospod, zadržilo mojega visokega spoštovanja, s katerim se znamenovam

Kazimir Masalski,

nadzornik železničnih gradb v Aleksincu, v Srbiji.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše **domače sredstvo**, da se prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljencanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodcu, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevesju, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано **ljudsko domače sredstvo** postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno **dr. Rosov zdravilni balzam** iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno **dr. Rosovega zdravilnega balzama**.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: **G. Piccoli**, lekar; **Vlj. Mayr**, lekar; **Eras. Birschtz**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **J. pl. Trnkoczy**, lekar. V Postojini: **Fr. Bacoarich**, lekar. V Kranju: **K. Šavnik**, lekar. V Novem Mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar. V Kamniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Gorici: **G. Christofoletti**, lekar; **A. de Gironcoli**, lekar; **R. Kürner**, lekar; **G. B. Pontoni**, lekar. V Oglej: **Delia Damaso**, lekar. V Trstu: **Ed. de Leitenburg**, lekar; **G. Prendini**, lekar; **G. B. Foraboschi**, lekar; **Jak. Serravallo**, lekar; **Anton Suttina**, lekar; **Karol Zanetti**, lekar. V Zagrebu: **C. Arazim**, lekar.

Vse lekarne in veče trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morskem (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spalne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, *potegne mazilo v kratkem vso gnojico* na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem se le se mazilo nanje prilepi.

V ikatljicah po 25 in 35 kr.

(158—3)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velja